

Универзитет у Београду
Филозофски факултет
Одељење за социологију
Чика Љубина 18-20
11000 Београд
e-mail: santonic@EUnet.rs
тел. +381 11 3206208

др Слободан Антонић,
редовни професор

РЕЦЕНЗИЈА КЊИГЕ:

Божо Милошевић:
Социолошки темати:
о раду образовању и култури

Божо Милошевић (Брестике, 1949) спада у редове наших најугледнијих социолога. Редовни је професор на Одеску за социологију Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду и аутор више књига, међу којима су у нашој научној заједници посебно добро оцењене његове монографије: *Могућности и границе кибернетике* (1989), *Техничко стваралаштво радника* (1990), *Социологија рада* (2000), *Умеће рада* (2004), *Социологија и савремени свет* (2007) и *Организација рада у глобалној транзицији: прилози Социологији организације* (2013).

У овој књизи, обима 345 страна компјутерског прелома, професор Милошевић наставља са својим студијама у три области: социологије рада, образовања и културе савременог друштва. Свакој од ових области посвећен је по један део књиге.

У првом делу књиге, који носи назив *Социолошки темати о раду*, најпре се разматра традиционално и савремено поимање рада, затим се то поимање просторно и временски ситуира на Балкан у доба транзиције, да би се потом прешло на разматрање конкретних проблема организације рада и радне етике попут регионалног „умрежавања“, научнотехнолошке револуције, виртуелног пословања, глобалне транзиције рада организација, инжењерске етике, значаја кластера за обједињавање природних и људских ресурса, радне стратегије домаћинства у транзицији (са посебним нагласком на послератна друштва), итд.

У другом делу књиге, који носи назив *Социолошки темати о образовању*, расчлањује се, најпре, однос савременог друштва и образовања, као и друштвена утемељеност и политика образовних реформи, са посебним нагласком на ономе што се

дешава у транзиционој Србији. Затим се посебна пажња посвећује професионализацији у оквиру социолошког образовања, која се анализира на примеру наставе социологије на Универзитету у Новом Саду. У наставку се, између осталог, разматрају и професионални проблеми односа интелектуалне даровитости и стручњачке рутине, проблем насиља у школи и школског насиља, улога педагошких академија, итд.

Трећи део носи назив *Социолошки темати о култури*. У њему се разматра проблем мултикултуралности и интердисциплинарности, универзалност и мултикултурални релативизам у науци, социолошки дискурс о медијима, јавност и образовање за медије, социокултурни процеси на Балкану, друштвени положај цркве у мултиконфесионалном окружењу, а посебно се анализира култура сељачког друштва кроз разматрање дела знаменитог српског социолога Сретена Вукосављевића.

Све три тематске целине ове књиге актуелне су и у друштвеном и у научном смислу, имајући у виду проблеме са економском, политичком, социјалном, образовном и културном транзицијом и интеграцијом, у којима се налази српско друштво. Већи део студија професора Милошевића почива на анализи изворних података прикупљеним кроз рецентна социолошка искуствена истраживања (попут истраживања радних стратегија домаћинства у српском друштву), затим кроз секундарну анализу статистичких података, као и кроз упоредно разматрање налаза сличних студија из савремене социолошке литературе.

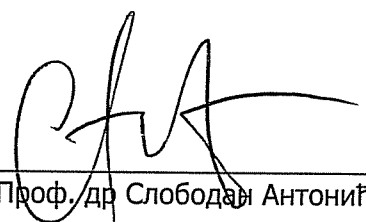
Ова књига врло успешно осветљава нове тенденције у структурисању радног процеса, образовања и културе у Србији, али и у неким околним друштвима. Књига даје мноштво дубоких и тачних увида у проблеме трансформацијских процеса у Србији, даје поуздане описе радних, образовних и животних услова значајних делова друштва (укључив и културу), те за многе проблеме износи алтернативна и врло разборита решења, која могу бити посебно важна за различите доносиоце одлука у Србији.

Књига Боже Милошевића *Социолошки темати* представља резултат дугогодишњег истраживачког и научног рада овог социолога на три важна поља савремене социолошке парадигме. У питању је врло квалитетно социолошко штиво, написано на основу богате емпиријске грађе, а у складу са високим научним стандардима и правилима струке. Из

књиге се може стећи добар утисак о степену развијености српске друштвене науке и њене способности да успешно анализира и најсложеније социјалне феномене, као и да предлаже употребљива решења. Ова књига представља вредан допринос разумевања друштва у коме живимо, а њена тематска разноврсност чини од ове књиге добро и занимљиво социолошко штиво. Због тога она може бити значајан подстрек за даља истраживања млађим нараштајима друштвених научника.

Стога, са највећим завољством предлажем ову књигу за штампу.

У Београду, 11. јануара 2014.

(Проф. др Слободан Антонић)